de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

Nadere reactie wetsvoorstellen pakket Belastingplan 2027

Amsterdam, 2 november 2026

Geachte heer/mevrouw,

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de NOB) geeft naar aanleiding van de parlementaire behandeling van het pakket Belastingplan 2027 graag een nadere reactie op de voorstellen. In het kader van de rechtszekerheid voor burgers en bedrijven zijn er nog enkele vragen waar de NOB graag aandacht voor vraagt.

Met haar reactie wil de NOB bijdragen aan de ontwikkeling van goede wetgeving die rechtszekerheid en rechtsbescherming biedt en de totstandkoming van eenvoudigere, handhaafbare en uitvoerbare wetgeving.

Met vriendelijke groeten,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

prof. mr. dr. Arco Bobeldijk
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

Adres de Muiderpoort, Sarphatistraat 500, 1018 AV Amsterdam Postbus 2977, 1000 CZ Amsterdam
T (020) 514 1880 E nob@nob.net www.nob.net IBAN NL98 ABNA 0400 9999 00 KvK 40531315

1. Wetsvoorstel Belastingplan 2027

Ingeprijsd valutaresultaat

Wisselwerking met earningsstrippingmaatregel

De NOB leidt uit de uiteengezette systematiek af dat bij een afdekkingsinstrument waarbij een hoofdsom ter beschikking wordt gesteld, het uiteindelijk te belasten ingeprijsde valutaresultaat wordt berekend op basis van de renteopslag die in aanmerking wordt genomen bij de hoofdsom in de vreemde valuta ten opzichte van de rente die zou gelden bij een hoofdsom in EUR. In het kader van de toepassing van artikel 15b Wet Vpb 1969 wordt deze totaal verschuldigde rente, derhalve inclusief de renteopslag, als rente in aanmerking genomen, en wordt deze totaal verschuldigde rente potentieel in aftrek beperkt. In het kader van een evenwichtige behandeling komt het de NOB voor dat het te belasten ingeprijsde valutaresultaat, als gezegd berekend op basis van de renteopslag, dient te worden aangemerkt als een rentebate ter zake van een geldlening in de zin van artikel 15b lid 6 onderdeel c Wet Vpb 1969. Kan worden bevestigd dat deze zienswijze correct is. [**Vraag 1**]

Samenstelling renteopslag

De NOB verzoekt te bevestigen dat voor de berekening van het ingeprijsde valutaresultaat bij afdekking met een hoofdsom, dit ingeprijsde valutaresultaat niet zonder meer gelijk is aan het renteverschil tussen de rente op de hoofdsom van dat afdekkingsinstrument in de vreemde valuta ten opzichte van de rente op de hoofdsom van een daarmee vergelijkbaar afdekkingsinstrument in EUR op het moment van aangaan van het afdekkingsinstrument. Immers, ook andere prijselementen kunnen in die renteopslag zijn verdisconteerd. [**Vraag 2**]

Valutatermijncontracten

De NOB meent dat het voor de praktijk zeer verhelderend zou zijn om separaat een voorbeeld uit te werken bij een valutatermijncontract waarin dan zowel het ingeprijsde als het niet-ingeprijsde valutaresultaat tot uitdrukking komt. De NOB verzoekt of een dergelijk voorbeeld alsnog kan worden opgenomen. [**Vraag 3**]

Sfeerovergang

Voor wat betreft de herwaardering bij sfeerovergang naar de vrijgestelde sfeer, wordt het instrument ingevolge het voorgestelde artikel 13 lid 22 Wet Vpb 1969 direct voorafgaand aan de sfeerovergang op de waarde in het economische verkeer gesteld. Er moet dan worden afgerekend over een valutakoersresultaat ter zake van de hoofdsom op het tijdstip van de sfeerovergang.

Uit de toelichting blijkt ook dat het ingeprijsde valutaresultaat op het tijdstip van sfeerovergang opnieuw moet worden vastgesteld. Omdat het bij aanvang van de geldlening c.q. afsluiten van het instrument ingeprijsde valutaresultaat door de sfeerovergang niet wijzigt, lijkt dit niet logisch. Bij een geldlening, zal ook de te betalen rente niet door de sfeerovergang wijzigen. De NOB verzoekt hier nader op in te gaan. [**Vraag 4**]

2. Wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2027

Pseudo-eindheffing fossiele personenauto's: woon-werkverkeer

Definitie van woon-werkverkeer voor de pseudo-eindheffing fossiele personenauto's

Artikel 32bc Wet LB 1964 introduceert per 1 januari 2027 een pseudo-eindheffing voor fossiele personenauto's die door een inhoudingsplichtige aan een werknemer ook voor privédoeleinden ter beschikking worden gesteld. Voor de toepassing van deze bepaling wordt woon-werkverkeer op grond van artikel 32bc, tweede lid, Wet LB 1964 geacht voor privédoeleinden plaats te vinden. In het voorgestelde artikel 8.8 URLB 2011 wordt nadere invulling gegeven aan het begrip woon-werkverkeer. Volgens de toelichting wordt met deze regeling beoogd meer duidelijkheid te bieden over de afbakening van woon-werkverkeer voor de toepassing van de pseudo-eindheffing. Daarbij wordt opgemerkt dat voor het begrip woon-werkverkeer zo veel mogelijk wordt aangesloten bij de definitie die voor de omzetbelasting wordt gehanteerd, terwijl het begrip vaste werkplek voor deze regeling nader wordt ingevuld. De NOB begrijpt de wens om meer duidelijkheid te bieden over de toepassing van de pseudo-eindheffing voor fossiele personenauto's. Tegelijkertijd roept de voorgestelde regeling diverse vragen op ten aanzien van de uitvoerbaarheid en de afbakening van enkele kernbegrippen.

Aansluiting bij de omzetbelasting

Allereerst plaatst de NOB vraagtekens bij de opmerking in de toelichting dat voor het begrip woon-werkverkeer zo veel mogelijk wordt aangesloten bij de voor de omzetbelasting gehanteerde benadering. Hoewel aansluiting wordt gezocht bij bestaande begrippen, wordt tegelijkertijd een afzonderlijk beoordelingskader geïntroduceerd waarin het begrip vaste werkplek nader wordt ingevuld en aanvullende voorwaarden worden gesteld. Hierdoor is voor de NOB niet duidelijk in hoeverre daadwerkelijk sprake is van een nauwe aansluiting bij de omzetbelasting. De voorgestelde regeling lijkt eerder een zelfstandig regime voor de beoordeling van woon-werkverkeer te introduceren.

Naar de mening van de NOB leidt dit tot verwarring, omdat de toelichting de indruk wekt dat wordt aangesloten bij bestaande uitgangspunten, terwijl tegelijkertijd een nieuw beoordelingskader wordt geïntroduceerd. Hierdoor ontstaat onduidelijkheid over de vraag in hoeverre bestaande uitleg van het begrip woon-werkverkeer, alsmede bestaande jurisprudentie en beleidsstandpunten, relevant blijven voor de toepassing van de pseudo-eindheffing. Dit gaat bovendien gepaard met extra complexiteit en nieuwe afbakeningsvraagstukken.

De NOB verzoekt de wetgever daarom nader toe te lichten in hoeverre daadwerkelijk wordt beoogd aan te sluiten bij de omzetbelasting en welke betekenis bestaande jurisprudentie en beleidsstandpunten hebben voor de toepassing van de voorgestelde regeling. [**Vraag 5**]

Voorbeelden in de memorie van toelichting
Voorts merkt de NOB op dat in de memorie van toelichting bij het Belastingplan 2026 verschillende voorbeelden zijn opgenomen van ritten die wel of niet als woon-werkverkeer kwalificeren. Daarbij wordt onder meer ingegaan op een kantoormedewerker met een vaste werkplek, een thuiszorgmedewerker die gedurende de dag een route rijdt en werknemers met piket- of wachtdiensten, zoals slotenmakers, liftmonteurs en verloskundigen. Uit deze voorbeelden volgt dat ritten naar een vaste werkplek als woon-werkverkeer kwalificeren, terwijl ritten die vanwege de aard van de bedrijfsvoering moeten worden gemaakt niet als woon-werkverkeer worden aangemerkt.
Volgens de toelichting wordt verwacht dat hiermee duidelijk is in welke situaties geen pseudo-eindheffing verschuldigd is. Voor de NOB is echter niet duidelijk hoe deze voorbeelden zich verhouden tot de voorgestelde wettelijke regeling. Met name is niet duidelijk op welke wijze het in de toelichting gehanteerde criterium dat ritten "vanwege de aard van de bedrijfsvoering" moeten worden gemaakt, voortvloeit uit artikel 32bc Wet LB 1964 of het voorgestelde artikel 8.8 URLB 2011.

In de praktijk kunnen vragen ontstaan ten aanzien van werknemers die vanwege de aard van de bedrijfsvoering naar een vaste werkplek reizen, zoals de genoemde monteurs, storings- en spoedmonteurs, werknemers met wisselende werkplekken en werknemers die rechtstreeks vanuit huis naar klant- of kluslocaties reizen. Voor deze groepen is niet steeds duidelijk of sprake is van woon-werkverkeer naar een vaste werkplek dan wel van ritten die gelet op de bedrijfsvoering als zakelijk moeten worden aangemerkt. De NOB verzoekt te verduidelijken of de genoemde voorbeelden moeten worden beschouwd als een interpretatie van de wettelijke regeling, dan wel als afzonderlijke goedkeuringen voor specifieke situaties. Tevens verzoekt de NOB toe te lichten op basis van welke wettelijke criteria vergelijkbare gevallen, zoals hierboven genoemd, moeten worden beoordeeld. [**Vraag 6**]

3. Wetsvoorstel fiscale stimulering start-ups en scale-ups

Lucratief belang als uitsluitingsgrond

Voorstel van wet en memorie van toelichting Wet fiscale stimulering start-ups en scale-ups, voorgesteld artikel 10b, vijftiende lid, onderdeel a, Wet LB 1964 en paragraaf 1.2.5., p. 18.

Het voorgestelde artikel 10b, vijftiende lid, onderdeel a, Wet LB 1964 bepaalt dat de regeling voor aandelenoptierechten bij start-ups en scale-ups niet van toepassing is indien het aandelenoptierecht of het daaruit verkregen aandeel kwalificeert als een lucratief belang als bedoeld in artikel 3.92b Wet IB 2001. Daarmee sluit kwalificatie als lucratief belang toepassing van zowel het uitgestelde heffingsmoment als de grondslagversmalling uit.

De beoordeling of sprake is van een lucratief belang is echter complex en sterk afhankelijk van de feiten en omstandigheden. Bij werknemersaandelenopties kan daarbij onder meer onzekerheid bestaan over de betekenis van het hefboomeffect en het beloningsoogmerk. De NOB verzoekt daarom aan de hand van concrete positieve en negatieve voorbeelden te verduidelijken waar de grens ligt tussen aandelenoptierechten waarop de voorgestelde regeling van toepassing is en aandelenoptierechten die vanwege het hefboomeffect en het beloningsoogmerk als lucratief belang kwalificeren. [**Vraag 7**]

Deze onzekerheid speelt temeer bij start-ups en scale-ups, waarbij de kapitaalstructuur gedurende de looptijd van de aandelenoptierechten kan wijzigen als gevolg van bijvoorbeeld opeenvolgende financieringsrondes, de toetreding van nieuwe investeerders en de uitgifte van verschillende soorten aandelen. Dergelijke wijzigingen kunnen van invloed zijn op de beoordeling of sprake is van een lucratief belang, terwijl de werknemer en de inhoudingsplichtige daarop niet altijd invloed hebben. De NOB verzoekt daarom te verduidelijken op welk moment de kwalificatie als lucratief belang voor de toepassing van artikel 10b Wet LB 1964 moet worden beoordeeld, in hoeverre wijzigingen in de kapitaalstructuur gevolgen kunnen hebben voor de reeds toegekende aandelenoptierechten en hoe hierover vooraf voldoende zekerheid kan worden verkregen. [**Vraag 8**]

Voorts vraagt de NOB in hoeverre is onderzocht of deze uitsluiting, juist gelet op de dynamiek van start-ups en scale-ups, de uitvoerbaarheid en rechtszekerheid bemoeilijkt en daarmee het bereik en de beoogde effectiviteit van de faciliteit kan beperken. [**Vraag 9**]

Ten slotte ontvangt de NOB signalen dat een Expertisecentrum Werknemersparticpatie is opgericht. De NOB verzoekt om een nadere toelichting op de taken, verantwoordelijkheden en werkwijze van dit Expertisecentrum. In het bijzonder acht de NOB het wenselijk dat wordt verduidelijkt hoe het Expertisecentrum zich verhoudt tot de relevante kennisgroep(en) en kennisgroepstandpunten en welke rol het Expertisecentrum heeft bij de toepassing en uitvoering van de voorgestelde regeling. **[Vraag 10]**

4. Wetsvoorstel Wet veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024

Artikel 8.11c WMB 2024 - Vereenvoudiging verrekenprijzen
Het voorgestelde artikel 8.11c WMB 2024 regelt de toepassing van verrekenprijsaanpassingen. Uit lid 1 volgt dat, indien de verrekenprijs wordt aangepast, de effecten hiervan in het jaar dat de aanpassing wordt aangebracht in het vereenvoudigde effectieve belastingtarief worden geïmputeerd. Lid 2 beschrijft dat het bedrag van de aanpassing bestaat uit het verschil tussen: “a. het bedrag dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard bij de betrokken groepsentiteit in aanmerking is genomen ter zake van de transactie; en b. het bedrag dat overeenkomstig het arm’s-lengthbeginsel voor die transactie in aanmerking wordt genomen.”

De NOB verzoekt om te verduidelijken hoe deze regel toegepast dient te worden indien sprake is van opvolgende verrekenprijsaanpassingen in verschillende jaren.

Om een voorbeeld te geven: stel dat een Nederlandse BV structureel te laag vergoed wordt voor diens functionaliteit. De commercieel overeengekomen vergoeding bedraagt € 200 in 2026. De zakelijke vergoeding, zoals ingeschat door de BV, is echter € 300, en dat is het bedrag dat ook in de Vpb-aangifte van de BV wordt aangegeven. In 2028 corrigeert de Nederlandse Belastingdienst echter de vergoeding naar een bedrag van € 600. Een zuiver tekstuele lezing van het tweede lid van artikel 8.11c zou dan een correctie van het inkomen van € 600 -/- € 200 = € 400 vereisen. Immers, € 200 is het bedrag dat volgens de toepasselijke financiële verslaggevingsstandaard in aanmerking is genomen ter zake van de transactie, en € 600 is het bedrag dat overeenkomstig het arm’s lengthbeginsel in aanmerking wordt genomen. Dit zou echter tot een dubbeltelling leiden. In 2026 wordt ook al een correctie toegepast van € 300 -/- € 200 = € 100. De NOB verzoekt om te verduidelijken dat de arm’s lengthcorrectie slechts wordt toegepast voor zover het inkomen niet al gecorrigeerd is in het eerdere jaar. Dat zou dan betekenen dat in 2028 een correctie wordt toegepast van € 600 -/- € 200 -/- 100 = € 300**.** [**Vraag 11**]

Tot slot

De NOB is uiteraard graag bereid deze reactie op het wetsvoorstel/internetconsultatie/het beleidsbesluit nader toe te lichten en daartoe in overleg te treden. Een afschrift van deze reactie wordt op onze website gepubliceerd.[1]

Over de NOB

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (NOB) is opgericht in 1954. We zijn de beroepsvereniging van universitair opgeleide belastingadviseurs in Nederland en behartigen de gemeenschappelijke belangen van onze leden. We staan voor een uitstekende beroepsuitoefening door het aanbieden van opleidingen voor onze leden, het toepassen van onze code of conduct en de handhaving daarvan via onafhankelijk tuchtrecht. We vormen de brug tussen leden en maatschappij door de inzet van de bij onze leden aanwezige (praktijk)kennis over de volle breedte van het fiscale terrein. Deze kennis zetten we in om een bijdrage te leveren aan het maatschappelijke debat over belastingen. .[1]

[1] Meer informatie over de Commissie Wetsvoorstellen van de NOB leest u hier: https://www.nob.net/over-de-nob/commissie/commissie-wetsvoorstellen/.